

A testvéri közösség

Lekció: Jel 2,1-7/Textus: Jn 15,9-17

2018. szeptember 16.

Szeretett Gyülekezet!

Szövetségben Istennel, ez a három hete elkezdődött féléves sorozatunk címe. S ma a kiválasztás és a szövetség kapcsolatáról lesz szó. Miért? Mert egy szövetség mindig két fél között kötöttik. Isten szövetséget köt a Jézus Krisztusban kiválasztott embereivel. Tehát a szövetség egyik oldalán Isten, a másik oldalán a kiválasztottak serege áll. A szövetséget Isten kiválasztó akarata és cselekedete hívja életre. És ezek alapján kimondható, hogy a szövetség létezési tere és kerete a testvéri közösség, amely a szövetségben meghatározott célra, küldetésre jön létre. Jézus a kiválasztottak közösségéhez, a tanítványokhoz szól, nem az egyénhez, amikor azt mondja: *„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a gyümölcsötök megmaradjon...”* (Jn 15,16a). És ide emelném az utolsó verset is, ahogyan folytatja: *„ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.”* (Jn 15,17) És ma erről a kiválasztott testvéri közösségről, a szövetség létezési keretéről lesz szó. (Merthogy Testvérek, van élet a megtérés után!) A szövetség létezési kerete a testvéri közösség, a kiválasztottak közössége. És ma erről lesz szó, hogy Jézus szerint milyen a testvéri közösség. Jézus szerint milyen a gyülekezeti közösségünk. A gyümölcstermésnek ez is része, és hiszem, aktualitása van itt most közöttünk.

Komoly missziós félév áll előttünk. Csak hogy néhány „apróságot” megemlítsék: szerdán elkezdődik az Alpha kurzus, a lakótelep felé folytatódik a baba-mama kör, női alkalmak, a Játszóház is előttünk van. Sokan vagytok, akik hívogatók hétről-hétre a gyülekezetbe ismerőseiteket, barátaitokat, jó megismerni őket, találkozni velük. És nem lehet szó nélkül elmenni amellett, hogy a Sasadliget lakópark utolsó üteme zajlik. Már eddig 600-700 ember költözött be, és ez a szám előreláthatólag 3000 főnél fog megállni. 3000 ember... Az elkövetkezendő időszak gyülekezetünk életében a feljűk való missziói kéz nyújtását is jelenti. Összegezve: sok minden bízott ránk. Remélem, halljátok Ti is, ahogyan Jézus folytatja a kiválasztottak küldetéséhez csatolt, nekünk szóló tanítását: *„ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.”* (Jn 15,17) Testvérek, Isten azt helyezte a szívemre, hogy az ilyen nagy feladatok, küldetés előtt állva, ne hagyjuk ki ezt a lépést: a *szeressétek egymást*-ot. Azt, amibe hívjuk és várjuk a környezetünket. Ne menjünk el a testvéri közösségünk belső életének megvizsgálása mellett. Hányadán állunk egymással? Meg van bennünk az a bizonyos *első szeretet*? Mit kezdünk azzal, amikor szeretetlenségünkkel, emberségünkkel szembesülünk a testvéri közösségben? Mert lehet, hogy nem én vagyok az egyedüli, akinek a baráti, ismerősi körében többen vannak, akik magukat vallásosnak tartva nem hajlandóak eljárni gyülekezetbe, mert, hogy az *ilyen-olyan... képmutató... meg odajár a szomszéd xy is, és hogy viselkedik... nagyot csalódtam az egyházban, amikor... milyen szeretet ez... hát nem így van pont a mondás: bort iszik, vizet prédikál...* Az is lehet, hogy nem én vagyok az egyedüli, aki csalódott már lelkészben, gyülekezetben, hívó testvérben vagy éppen az egyházban. Az is lehet, hogy nem én vagyok az egyedüli, aki megtapasztalta és küzd azzal, milyen nehéz a szeretetet krisztusi módon megélni. Nemhogy a világ felé, az ellenségeink felé, hanem a gyülekezeti testvér, a megtért, kiválasztott testvér felé is. És még tovább megyek! Lehet, hogy nem én vagyok az egyedüli, aki hívó, kiválasztott keresztyén létére csalódott már önmagában. Amikor mást vagy önmagamot képtelen voltam szeretni. Nehéz szeretni.

Ma a Lélek arra bátorít, hogy hozd ide mindazt, ami fájdalmat el kellett már, vagy el kell szenvedned most hívő testvérek között, vagy miatt. Akár itt Gazdagréten, akár ott, ahová valósi vagy. Vagy akár, amit egy korábbi gyülekezetben elszenvedtél, s ma már ezért félsz elköteleződni egy közösséghez. S inkább vándorolsz egyik helyről a másikra... Hozd ide azokat a sérelmeidet, elítéléteidet, amelyek benned élnek egy gyülekezetéről, az egyházzal, meg a hangoztatott, nagy nagybetűs szeretetről. Tárd fel Istennek őszintén. Most helye és ideje van a gyógyulásnak.

Tudjátok, Jézus, az utolsó estéjén, miután megmosta a tanítványai lábát, a lankás domboldal szőlőültetvényei között egy tanítványi sétára indult. És pont ezekkel, a már meglévő és leendő testvéri sebekkel foglalkozott. Erre szánt időt Jézus. Lépésről-lépésre. Nem ment el mellettük. Mert már látta előre, hogy nem lesz könnyű, tudta, milyen az emberi szív... nem könnyű szeretni. És látom magam előtt, ahogyan sétálnak: Jézus és a tanítványok, megy le a Nap, és ahogyan Jézus oldalra pillant akár Péterre, mélyen - a lelkes, ragyogó, rajongó, szolgálatkész, ide nekem az oroszánt - Péter szemébe néz, és eszébe jut a pillanat, amikor azon kapta rajta őket, hogy egymásba könyökölve, tiporva versenyeznek, ki a legjobb, ki a legnagyobb, ki a leginkább jutalomra érdemes tanítvány. (Mk 9,33-36.) Ki a legsikeresebb hívő, ki a leghatékonyabban imádkozó... Péter is, és többi tanítvány is ezért a kategóriáért versengett. S miközben tovább sétálnak a lemenő Nap fényében, Jézus és a tanítványok, Jézus tovább merengett Péter szemében... mert azt is látta, hogyan fog összetörni másnap Péter, amikor ráébred, elárulta Jézust, hazudott. Hogy megbukott, hogy milyen szerethetetlen. Aztán, szája sarkában elmosolyodhatott, mert maga előtt már nemcsak Pétert és a többi tanítványt, hanem a kiválasztottak egész seregét láthatta... akiket annyira szeret. Téged is... meg a mi, gazdagréti gyülekezetünket. A kiválasztottakat. S már akkor látta, séta közben, mikor mi még csak Isten gondolatában voltunk, már akkor látta, hogy nem lesz könnyű szeretnünk. Neked sem, nekem sem, nekünk sem. Nehéz szeretni. Jézus ezt sohasem tagadta. S ahogyan múlt-jelen és jövő így egy pontban összesűrűsödött Jézus szemei előtt, a merengés abbamaradt, s Jézus el kezdett szavakkal tanítani. A legfontosabbal kezdte: *Szeretlek Titeket.* Majd folytatta: *És a szeretetre választottalak ki Titeket. Szeressétek egymást úgy, ahogyan én Titeket.* Testvérek, így tudnám summázni az igében felolvasott perikópa üzenetét. És mindez arról szól, hogy:

Milyen a testvéri közösség? – ez a mai istentiszteletünk kulcskérdése.

- 1. Szerethető közösség, mert Krisztusban kiválasztott.**
- 2. Szeretetre kiválasztott közösség.**

1. Szerethető közösség, mert Krisztusban kiválasztott.

A kiválasztást jelölő *kiválasztani* ige a görög nyelvben hangsúlyozottan a sok lehetőség közötti döntéshozatalt jelenti. A nagy felhozatalból választani, kiválasztani, s tovább megyek: elválasztani. Gondoljunk bele, talán mindannyiunknak van ilyen élménye, amikor az iskolában testnevelés órán a csapatkapitány a sok más osztálytárs közül valamiért téged választ. Pedig nem feltétlenül te vagy a legügyesebb. Lehet, hogy egész egyszerűen csak kedvel. És ez azt is jelenti, hogy ez a választás, ez a kiválasztás el is választ: elválaszt a másik csapatától. Már biztosan nem a másik csapatban játszol.

Jézus a lankás domboldalon a tanítványaira és ránk nézett, amikor ezt mondta: „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket...*”(Jn 15,16a). Nem mi választottuk Jézust a csapatunkba, a saját életjatekunkba, hogy a megálmodott életstratégiánkhoz asszisztáljon. Nem. A hit közel sem távol erről szól. A hit nem ugráltatás.

Lackfi János, mai élő író és költő néhány nappal ezelőtt pontosan erről, az emberi elvárások abszurdításáról jelenített meg egy bejegyzést. Így hangzik: „*Uram, sosem volt rád szükségem, megoldottam mindent önerőből. De most aztán leszel szíves helyrehozni az elfuserált életemet, különben nem hiszek többé benned, és megnézheted magadat!*” Hát igen, ilyenek tudunk lenni. Ezekbe a gondolatainkba, ezekbe a játszmáinkba. „*Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket...*” (Jn 15,16a) Máshol Jézus azt mondja: „*Senki sem jöhet énhozzám, ha nem vonzza őt az Atya, aki elküldött engem.*” (Jn 6,44)

A Mindenség Ura és Megalkotója megmagyarázhatatlan módon Jézus Krisztusban Téged választott be a csapatába. És azért, hogy a csapat tagja legyél - és hadd tegyem hozzá, hogy a gyülekezetünk a csapat része legyen - óriási árat fizetett. Tudjátok, milyen értékes pillantás, vonzás, választás ez? A Heidelbergi Káté, egyházunk egyik hitvallása gyönyörűen összefoglalja az 54. kérdés-feleletben: *Isten Fia a világ kezdetétől a világ végezetéig az egész ember nemzetségből Szentlelke és igéje által az igaz hitben megegyező, örök életre kiválasztott gyülekezetet gyűjt magának, ezt oltalmazza és megtartja.* Tehát ezt a kiválasztó munkát Jézus Krisztus végzi, azért mert mi rég eljátszottuk a lehetőséget, hogy mellette tudjunk dönteni. A bűneset óta a mi akaratumk olyan kevés, olyan meggyengült. Legalább is a jóra... Megkötözött. A bűn csapatának a foglya. Krisztus azonban kiválaszt, kiemel, és a lehető legtöbbet adja: életéért cserébe örök életet.

Pál apostol így összegzi a kiválasztás igazságát a Római levélben: „*Nincsen azért most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől. Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőtlen volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor bűnért való áldozatként tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhóztatra ítélte a bűnt a testben.*” (Róm 8,1-3)

A kiválasztást jelölő *kiválasztani* ige a görög nyelvben azt is jelenti, hogy *kiszemelni magamnak*. Ez egy szerelmes, szerető, kérlelő pillantás. Ahogyan egy szerelmes férfi meglátja a társát. És nem azért választja ki házas társául, mert ne lenne más alkalmasabb, rátermettebb, vagy szebb... hanem, mert szereti. A szeme fénye. Augusztus végén erről hallhattunk igehirdetést, mit jelent az, hogy Istennek a szeme fényei vagyunk. (Ha valaki nem volt, ajánlom, hallgassa vissza.) Azért választott ki Isten Jézus Krisztusban, mert szeret. És ezért vagyunk most itt. Ezért van gyülekezet itt, Gazdagréten. Kiválasztott, mert szeret. És nem azért, mert kiérdemeltük, vagy alkalmasak lennénk, nem a tetteink miatt választott ki és nem mi választottuk Őt. Nem mi csikartuk ki, nem mi érdemeltük ki, hanem Krisztusban odaajándékozta nekünk szövetségét, kiválasztását véghez vitte, mert szeret.

Szeretett Gazdagréti Gyülekezet! Sok sérelem miatt lehet bennük neheztelés a testvéri közösségre. Lehet. És jogos lehet. Lehet létjogosultsága. Ahogyan mondani szoktam: fájhat. Szabad fájni. De ne feledd, hogy ez az egyetlen egy szál sohasem szakad el: hogy kiválasztott, mert szeret. Jézus Krisztus szeretethetőnek tartja választottait. És éppen ezért nincs az a pont, amiért szerethetlenné, értéktelenné válhatna, vagy azzá minősíthető lenne a testvéri közösség. Azért szerethető, mert Krisztusban kiválasztott. Azért szerethető, mert drága áron választott minket. Azért szerethető, mert Krisztus szeret minket. A gond akkor van, amikor másért kezded el szeretni a testvéri közösséget. Az élményért, a kiteljesedésért, a lelkésért...

E kapcsán néhány kísértésre szeretném felhívni a figyelmet: szarkazmus, góg, lemondás, cinizmus. Ezek annak a tünetei, amikor nem Krisztusért szeretjük a testvéri közösséget. És itt nem az ellen szólok, hogy ne legyünk kritikusak, ne nézzünk szembe a realitással, és ne nevezzünk néven problémákat. Sőt. Merjünk tisztán látni! Ezek a gyógyulás, megújulás, Krisztus képére formálódás első lépései. Az ellen szól az Ige, amikor más célból és módon hagyja el a szánkat a csalódottság és az észrevétel: a lemondás, a góg, cinizmus vagy éppen a szarkazmus formájában. Amikor a sértett szív nem leborul Isten előtt, nem

kiönti a szívét és várja a gyógyulást, a változást, az új légréteget, nem könnyörgő szív, hanem értékítéletet alkotó, minősítő, ítéletet hozó. Krisztus ilyenkor visszakérdez: *ki vagy, te büszke ember, aki azt mered mondani, hogy értéktelen és szerethetetlen az, akit és amit én szeretek, kiválasztottam, becses, szemem fénye a számomra és az életemet adtam érte?!*

Testvérek! Krisztus a fájdalomukat mindig szerető szívvel fogadja, sőt, várja! Epedezik arra, hogy megosszuk vele, hogy kiöntsük a szívünket. Azonban az ítélethozatalra nem vagyunk felhatalmazva. Ez annak a Krisztusnak a kezében van, aki kiválasztotta az Övéit, aki oltalmazza, és mindvégig megtartja.

A kérdés, hogy mi van a szívedben az egyház kapcsán? A gyülekezeted kapcsán? A csoportod kapcsán? A szolgálati területeden? Mit tükröznek a szavaink? A Szentlélek Isten ma arra bátorít bennünket, hogy őszintén tárjuk fel Isten előtt sebeinket, s Tőle várjuk a gyógyulást, a változást. Hogy tudjunk könnyörögni a gyülekezetünkért, és ne csak a sajátunkért, hanem a többi testvérért is: más gyülekezetekért, az egyházunkért, a közegyházért... Hogy ne legyintsünk lemondóan, ne élcelődjünk cinikusan... hanem imádkozzunk és szeressünk. Mert maga a megváltó Krisztus választotta ki és szereti szövetségeseit.

2. Szeretetre kiválasztott közösség.

A János szerinti evangélium az első században került leírásra, abban az időszakban, amikor Jézus Krisztus kereszthalálának és feltámadásának szemtanúi egy-két kivétellel már nem éltek. Abban az időszakban, amikor közel s távol keresztyén gyülekezetek működtek. És ezeknek a közösségeknek komoly külső fenyegetettségekkel kellett szembenézniük: üldözték őket a rómaiak, a zsidók kizárták őket a zsinagógákból, és különféle akkor divatos filozófiai irányzatok próbálták eltorzítani a tiszta tanítást. János evangéliuma és János első levele abba enged betekintést, hogy ezeknél a külső támadásoknál sokkal nagyobb baj ütötte fel a fejét több gyülekezetben is: belső romlás, szeretetlenség. Egyes hívők többre tartották magukat másoknál, akik mindig mindenkor tudták, kinek hogyan kellene élnie, hinnie. Egyes hívők kifúrták, kiutálták egymást. Kibeszélték, lenézték... Méricskélték egymást. És ebbe a miliőbe cseng bele János evangéliuma, ezért ilyen sokszor visszatérőek, kihangsúlyozott Jézus szavai: *szeressétek egymást*. Erre hívtattok. És e nélkül nincs misszió.

„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a gyümölcsötök megmaradjon...” (Jn 15,16a). *„Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.”* (Jn 15,17) – hangzik az Igében. Máshol Jézus pedig így fogalmaz: *„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”* (Jn 13,34-35) Egymás szeretete. Ez a testvéri közösség feladata, erre hívtattunk. Ez a munkaköri leírásunk. Ez a misszió előszobája. Ez alapján látja a világ, kihez tartozunk. S hogy ez mennyire súlyos és komoly küldetés, a lekióban felolvasott versek szólnak. Milyen célja és tétje van ennek a szeretetnek. És engedjétek most meg, hogy a lekió levélrészletét a gyülekezetünknek szóló levélrészletként interpretáljam.

Gazdagréti Gyülekezet! Tudok a cselekedeteidről, a fáradozásaidról és arról, hogy milyen állhatatosan kiálltok a tiszta igazság mellett. Tudom és látom, mennyi terhet viseltek el az én nevéért, és nem fáradtok meg. Ezek csodálatosak és tiszteletre méltóak, köszönöm. A végén, az idők végén azonban egyetlen egyet fogok számon kérni rajtatok: megmaradtatok-e a szeretetben? Mert aki kitart és küzd ezért, annak adok enni az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van. (Jel 2,1-7 alapján)

Testvérek! Milyen ez a mindent eldöntő szeretet? Ez az agapé szeretet, a másikat szem előtt tartó, megelőlegező szeretet, az a szeretet, ahogyan az Atya szereti a Fiút, és

ahogyan a Fiú szeret minket. (Jn 15,9) A „csak azért is” és a „mégis” szeretet, a szeretlek, mert szeretlek szeretet. Egymást szeretni annyit tesz, hogy úgy tekintek, gondolkodom és bánok a másikkal, ahogyan Krisztus velem. Krisztus tudja, hogy nélküle elveszettek vagyunk, és Krisztus megbocsátja a bevallott és megbánt szeretetlenségeinket. Sokszor nagyon tragikusan tekintünk a csalódásainkra. Az Ige arra szabadít fel, hogy ezt nem elnyomni és elhessegetni kell, hanem bevallani. Farkasszemmet nézni vele. Hogy igazából önmagunktól nem tudunk szeretni. Itt a lényeg, a belátás, hogy Krisztuson kívül nem megy... Az Ige példázatának képénél maradva: a tápláló szőlőtőről letörve nincs élet. Nincs szeretet. Nincs jövő. Bonhoeffer, a 20. század egyik híres teológusa, a *Közösségben* című írásában olyan gyönyörűen fogalmaz erről: „*Ha önmagam megismertem Isten szeretetének fényében, akkor tudok nyitni és mégis szeretni.*” És hogy milyen ez a nyitás? Mi jellemzi a másik testvér felé a szeretetet? Erről így ír: „*A Lélek szerinti szeretet tiszteletben tartja a másik önállóságát, (...) a másikkal a minket egyedül összekapcsoló és egyesítő Krisztusban találja meg a teljes közösséget. Ilyenformán többet beszélget Krisztussal a testvéréről, mintsem testvérel Krisztusról.*”

Van olyan hívő testvéred, legyen az a barátod, ismerősöd, vagy a házastársad, akivel nem jutsz dűlőre? Valami eltörött, valami szétesett közöttetek? Bekötözhetetlennek tűnő sebeid, sebeitek vannak? Ne legyints rá... Ne hessegesd el kegyes frázisokkal. Ne tagadd le a létezését! Kezdj el imádkozni. Kezdj el Krisztussal beszélgetni róla. Kezdj el belegyökerezni Krisztus hozzád való szeretetében. Imádkozz és várj.

Szeretett Gyülekezet!

Jézus Krisztus a Getsemáné felé vezető úton, a lankás domboldalakon a tanítványaira és ránk tekintett. A testvéri közösségről tanít téged és engem. Arról, hogy a testvéri közösségünk szerethető, mert Őbenne, Krisztusban kiválasztott közösség. Másrészt a testvéri közösségünk szeretetre kiválasztott közösség. Nézd, ahogyan Jézus a tanítványokkal együtt, elhagyva az ültetvényeket a Getsemáné kertje felé sétál. Amikor odaér, még egyszer a tanítványaira és ránk pillant, majd elvonul. Imádkozni. Szemei előtt már a másnap rá váró szenvedések, és a keresztre feszítés borzalmi lebegnek. Egy fa tövében megáll, az égre tekint, és teljes erejéből imádkozni kezd: „*Én őértük könyörgök (...), akiket nekem adtál. Szent Atyám! Tartsd meg őket a Te neved által, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi.*” (Jn 17, 9 és Jn 17,11b) Krisztus mindmáig a testvéri közösségünkért könyörög. Kezdjünk el Vele együtt imádkozni. Ámen.

(Bogyó Zsófia)